* * *

XVIII СЪЕЗДУ ВЛКСМ — ОТЛИЧНЫЕ ЗНАНИЯ!

* * *

Барлық елдердің пролетарлары, бірігіңдер!

Қазақ Университеті

ОРГАН ПАРТКОМА И РЕКТОРАТА КАЗАХСКОГО ОРДЕНА ТРУДОВОГО КРАСНОГО ЗНАМЕНИ ГОСУДАРСТВЕННОГО УНИВЕРСИТЕТА им. С. М. КИРОВА

1978
ПОНЕДЕЛЬНИК
30
ЯНВАРЯ

3—4
(1056—1057)

Газета издается с 20 апреля 1948 года

Цена 2 коп.

КРЕПИМ СОЮЗ НАУКИ И ТРУДА

ПЛАНЫ ПАРТИИ — НАШИ ПЛАНЫ

В Письме ЦК КПСС, Совета Министров СССР, ВЦСПС и ЦК ВЛКСМ о развертывании социалистического соревнования за выполнение и перевыполнение плана 1978 г. и усилении борьбы за повышение эффективности производства и качества работы, подчеркнуто: «Следует еще активнее укреплять связь науки с практикой, добиваться быстрейшего внедрения достижений науки в народное хозяйство». Ученые математического факультета конкретными делами отвечают на этот наказ Родины.

Основные результаты научных исследований на факультете имеют теоретический характер. Таким образом, наш вклад в дело реализации результатов завершенных научных исследований осуществляется в первую очередь через публикации научных работ. В юбилейном 1977 году научными работниками факультета опубликовано 107 научных статей и монографий, против 60 в 1976 году. Большинство из теоретических исследований имеют практическую направленность. Законченные хоздоговорные работы, выполняемые на факультете, сданы заказчикам и внедряются в производство.

Так, осуществлено внедрение результатов по теме «Исследование термических процессов в контактах низковольтной аппаратуры», выполненной на кафедре уравнений математической физики под руководством члена-корр. АН КазССР профессора Е. И. Кима. Внедрение результатов этой работы, проведенное на Каменец-Подольском заводе, позволило получить, как отражено в акте внедрения от 12 июля 1977 г., экономический эффект в 300 тыс. рублей за счет экономии серебра в контактных узлах станочной низковольтной аппаратуры, выпускаемой заводом.

Большая работа проводится на кафедре вычислительной математики под руководством заведующего кафедрой, члена-корр. АН КазССР, профессора У. М. Султангазина. С помощью современных вычислительных методов и электронно-вычислительных машин сотрудники кафедры решают крупные народно-хозяйственные задачи, в частности, по заказу Института физики Земли АН СССР разрабатываются алгоритмы и программы расчета диаграмм направленности интерференционных сейсмических систем, что является актуальной задачей.

На кафедре математического анализа началась разработка темы «О распределении рабочих по рабочим местам предприятия».

Крупные исследования на факультете осуществляются совместно с Вычислительным центром Сибирского отделения АН СССР, Институтом математики и механики АН КазССР, Институтом почвоведения АН КазССР и другими научными учреждениями.

В ответ на Письмо, ученые факультета пересматривают взятые обязательства на 1978 год с тем, чтобы ознаменовать третий год пятилетки ударным трудом.

В. И. РОМАНОВ,
декан математического факультета, доцент.

СЕССИЯ: СВЕТ И ТЕНИ

Идут экзамены. С раннего утра и до позднего вечера необычно оживленно в коридорах учебных корпусов. Время от времени слышатся радостные восклицания: «Отлично!» «Хорошо!» «Сдал!» Высокое напряжение сессии ощущается и в комитете комсомола. Заседает штаб зимней экзаменационной.

Первые сообщения с факультетов радуют: зачеты получили все студенты. Сдали первые экзамены студенты филологического, философско-экономического, химического факультетов и ФМПМ.

— По сравнению с прошлым годом сегодня у студентов нашего университета значительно больше хороших и отличных оценок, — говорит член штаба А. Кенжебаева.

Так, на первом экзамене по политэкономии четверокурсники группы ПМ-74 уже записали в свой актив 9 отличных и 6 хороших отметок.

203 группа филологического факультета на экзамене по истории зарубежной литературы получила 19 отличных отметок, 303 группа филологического факультета на экзамене по логике — 10 «отлично» и 8 «хорошо».

302 группа философско-экономического факультета на экзамене по экономике Казахстана получила 13 «отлично» и пять «хорошо».

Неплохо начали свою первую сессию и первокурсники.

Так, 101 группа философско-экономического отметила дебют 10-тью отличными оценками, а в зачетках студентов 101 группы ФЭФ после первого экзамена 16 пятерок.

Напряженная пора сейчас и у комсомольских активистов. Они, как всегда, в числе лучших. У пятикурсников экзамен — это производственная практика. Отлично ее проходят выпускники юридического факультета члены комитета комсомола А. Байтулин, А. Кенжебаева, пятикурсник факультета журналистики Ж. Султанмуратов. Успешно сдают первые экзамены члены комитета комсомола Т. Ахметов, Н. Егорова, секретари комсбюро факультетов Б. Жумагулов, Ф. Зординова и другие.

Но есть и некоторые отрицательные моменты. Так, в коридорах и аудиториях члены штаба находят вороха шпаргалок, а это значит, есть еще студенты, которые ими пользуются... Почти все сваливают у входа в аудитории свои пальто, бросают учебники, конспекты, газеты. И еще: в коридорах стоит дым коромыслом. Все это мешает ходу сессии! А раз мешает — устраним. Это наш комсомольский долг.

А. КУЛЕШОВА,
зам. секретаря комитета комсомола КазГУ.

Одобряем всем сердцем

Общеуниверситетский митинг, посвященный Письму ЦК КПСС, Совета Министров СССР, ВЦСПС и ЦК ВЛКСМ партийным, советским, хозяйственным, профсоюзным и комсомольским организациям, трудящимся Советского Союза о развертывании социалистического соревнования за выполнение и перевыполнение плана 1978 года и усилении борьбы за повышение эффективности производства и качества работы, прошел в 316 аудитории им. академика К. П. Персидского в учебном корпусе математиков.

Студенты, аспиранты, преподаватели и сотрудники с большим вниманием слушали выступления профессора физфака Л. И. Шмонина — заведующего кафедрой радиоактивного излучения, профессора В. А. Захарова — зам. декана химического факультета, В. А. Соснина — зам. секретаря партбюро ФМПМ.

Выступающие горячо одобрили решение ЦК КПСС, Совета Министров СССР, ВЦСПС и ЦК ВЛКСМ о развертывании всенародного социалистического соревнования в наступившем году.

Особое внимание было уделено вопросам укрепления связи университетской науки с производством, совершенствованию организации труда ученых, укреплению дисциплины на всех уровнях, на всех участках работы, приобщению студентов к научным исследованиям, коммунистическому воспитанию молодежи.

Это наша с тобой биография

На III Всеройсский съезд РКСМ (2-10 октября 1920 года) было выбрано 602 делегата, представлявших 483342 члена РКСМ. На первом заседании с речью «Задачи союзов молодежи» выступил Владимир Ильич Ленин. На III съезде были приняты Программа и Устав РКСМ. Съезд оформил вступление комсомола в Коммунистический интернационал молодежи.

***

На IV Всероссийском съезде РКСМ (21—28 сентября 1921 года) 614 делегатов съезда представляли 470000 комсомольцев.

Съезд потребовал от всех комсомольцев участия в строительстве социализма.

Перед комсомолом была поставлена задача активно помогать пролетарскому государству и Коммунистической партии воспитывать у молодых людей твердое коммунистическое мировоззрение.

ШЫНАШАҚТАН ШЫҚҚАН ШАТАҚ

«Қазақ Университетінің» рейді бригадасы көпшілік тамақтандыру орындарында.

Жанжал аяқ астынан басталды.

— Мына чекті не істеймін енді. Аспаз көже жоқ дейді ғой...

Қара торы жігіт қолындағысын кассирге ұсына беріп еді, ол баж-бұж ете қалды.

— Бұған менің қандай қатысым бар. Ақшасын қайтып бере алмаймын.

— Сонда қалай болғаны?

— Таңырқануын... О несі-ей! Бүгін суп ішпесең ішің кеппес. Чегіңді қалтаңа сал. Ертең де күн бар шығар.

Ашуға түтіккен кассир көзілдірігінің астынан сүзе бір қарады да, тақылдатып шотын қаға бастады.

Егде әйелмен сөз таластыруды жөн деп таппаса керек, әлгі жігіт шығуға бет алды.

Кінә кімнен? Аспаздан ба, әлде адуың кассирден бе? Студенттің ақшасын төлеп ас іше алмауы қалай?

Таяуда болған «Қазақ Университетінің» рейд бригадасы осы «көңілсіз» диалогтар үстінен шыққан еді. Университеттің бас корпусындағы асханадағы бұл жағдай рейд мүшелері назарынан тыс қалмады. Тексеру қорытындысы мынаны көрсетті.

Дәл жоғарыдағыдай «Кассир — Студент — Аспаз» арасындағы «қақтығыстар» жиі болып тұратын көрінеді. Ал оған басты себеп, аспаз Бекбулатова мен кассир Чертовских арасындағы байланыстың жоқтығынан. Мәзірде көрсетілген тағамдар тұсына уақытылы «бар» я болмаса «жоқ» белгісі соғылмайды. Әрі арзан әрі. дәмді тамақты кімнің де болса ішкісі келіп тұрады. Жатақханадан ертерек шығып, асқанадан тәбетіңізді арттырар тамақтарды іше бермейтініңіз де өкінішті-ақ.

Шала піскен күріш жеп, қайнаған су араластырылған сүт ішу ешкімге де таңсық емес шығар.

Асханада қара, қызыл бұрыш дегендеріңіз жоқтың қасы. Столдардың да «табан аяқтың» қылжақтары бар. Абайсызда столдың бір шетін басып қалсаңыз, тарелкаларыңыздың билей жөнелетініне сеніңіз. Әрине, бұл жайында жиналыстарда айтылып, сөз болса да тиісті қорытынды шықпағаны қынжылтады. Ең ақырғысы есік маңдайшасындағы, «асхана» деген жазу мен жұмыс күні тәртібі туралы ескертпенің де соңғы рет қай уақытта ілінгені беймәлім.

Ал механика-математика оқу корпусындағы буфет халы мұнан да мүшкіл. Жуырда ғана мұнда қоғамдық бақылау комиссиясының тексеруі болып өтті.

Тексеру актісі мына фактілерді алдымызға жайып салды.

Кезек келісімен буфет меңгерушісі Мальцеваға не алатынымызды айта бастадық.

1. Еттен жасалған гуляш—екеу. (әрқайсысы 23 тиыннан).
2. Вермешель — екеу. (әрқайсысы 3 тиыннан).
3. Екі стакан сүт (әрқайсысы 15 тиыннан).
4. Екі тілім нан (1 тиын).

Барлығы 84 тиын. Буфетшіге де осыншa ақша берілді. Сырт көзге бәріде дұрыс, сауда ойдағыдай жасалынған секілді. Ал шын мәніне келсек...

Иә, тексере келгенде Мальцеваның «шығайбайлығының» беті. ашылды.

Табаққа салынуы тиіс 50 грамм гуляштың 25 грамм, вермишельдің 35 граммы ғана бізге ұсынылған екен. Ал істің анық—қанығы Мальцева бізден 70 тиын алуы керек екендігін көрсетті. Демек 14 тиын «бармақ асты» қалған.

Буфетте бар не заттың бәрінің де накладной — қағазы болуы тиіс. Тексеру барысында тоңазытқышта накладной-қағазсыз тағамдар бары анықталды.

Ет, шұжық, балық етінің мұнда қашан түскені, қанша килограмм әкелінгені белгісіз. Буфеттегі санитарлық-гигиеналық тазалық жайы да мәз емес.

Жұмыс күнінің тәртібі де дұрыс сақталмайды. 13^{45} те түске үзіліске жабылған буфет 15^{15}-те бірақ ашылды.

Әрине, Мальцеваның мұндай «қалжыңдары» ешкімді де қызықтырып жүрген жоқ.

ҚазГУ-град — студенттер қалашығы. Мұнда мыңнан аса студенттер тұрады. Комплекстің № 6 жатақханасында буфет бар. Буфет меңгерушісі Қонина Надежда Ивановнамен жасасқан сауда «пошосынша» да онша мәз болмай шықты.

Надежда Ивановна шотынын айтуы бойынша 86 тиынды қолма-қол санап бердік. Іле алған тағамдарымызға қоғамдық бақылау комиссиясы тарапынан тексеру жүргізілді. Тексеріс нәтижесі, біз буфетшіге 86 тиын емес, 78 тиын беруіміз керек екенін көрсетті. Демек, Қонина 8 тиынды шанашақпен «іліп» әкеткен.

Буфет ветиринасындағы печенье, май, пряниктердің бағасы көрсетілмеген. Мұның өзі әрине, студенттердің сауда жасауына қиындық тудырары сөзсіз.

Көпшілік тамақтандыру орындарының қызметшілері өздерінің мінсіз қызмет борышын түсіне білгені абзал.

Рейд қорытындысы кемшіліктер мен қоса жетістіктерді де көрсетеді.

Химия факультеті корпусындағы буфетші Короткова, № 2 жатақханадағы буфетші Руслаеваларлдың мінсіз қызметі кімді де болса сүйсіндірері хақ.

Олар көпшілікпен тіл табыса біледі. Буфетке тиесілі азық-түлік уақытылы жеткізіліп отырылады. Сондықтан да олардағы товар айналымы жоспардағы көрсетілгендегіден артығымен орындалады.

РЕЙДКЕ ҚАТЫСҚАНДАР:

Т. Өмірзақов, К. Раманқулов, Е. Бөкенбаев.
Профком қоғамдық бақылау комиссиясының мүшелері.

М. Қашқынбаев.
Журналистика факультеті профкомның мүшесі.

Ж. Кенжалин.
«Қазақ Университетінің» арнаулы тілшісі.

АҒАЙЛАР ЖӘНЕ МЕН

Менің бағанадан бері мазамды алып өзіме түсініксіздеу болып отырған осы бір сұрақты бөлімдегі ағайлардан сұрауға батылым жетпеді. Сұрауға қаншама оқталдым десеңізші. Үнсіз қарсы стол басында отырған Жанат ағайға қарадым. Ол кісі келесі номердің 4-ші бетінің макетін сызып жатқан болу керек, ешкімге көңіл бөлер емес. Өзімен-өзі әуре. Сосын Оңласынға қарадым. Оңласын болса ертеңгі газетке кететін материалдарды әзірлеуде. Енді мен өзімпен-өзім қысыла бастадым. Осылай үнсіз келген-кеткенге қарап отыру жалықтыра бастаған секілді. «Жоқ, сұрау керек», — деген шешімге келдім. Анада практикаға келген күні Жанат аға:

— Өзің білмеген-түсінбеген сұрақтарың болса, ұялмай сұрап тұр деген жоқ па еді. Мен осылай ізденбей отыра беретін болсам, онда...

Телефон шылдыр ете қалды. Кенет ойым бөлініп кеткен мен селт ете қалдым. Жанат ағаны жауапты секретарь шақырған болу керек, шұғыл түрде сонда кетті. Оңласыннан сұрадым, ол түсіндірді. Жанат аға тез оралды. Келген бойы сызып жатқан макетін тағы бір шолып өтті де, Оңласыннан жаңалықтарды даярлап біткені және менен өзінің берген тапсырмасын бітірген-бітірмегенімді сұрады. «Қазір бітемін». Бұл әрине жәй сөз. Шындығында ол материалды бес-алты рет оқып шыққаннан басқа шетіне бір белгі түсірдім бе десеңізші.

Бөлмені тағы үнсіздік басты. Жанат ағаға таңқалып отырмын. Бір минутын бос жібергісі келмейді-ау. Газет материалдарына байланысты біресе редакторға, біресе жауапты секретарьға, біресе басқа бөлімдерге жүгіріп жүргені.

Мен енді ағайдың сыртқа шығып кетуін асыға күтіп отырмын. Шынымды айтсам, жалығып кеткен секілдімін. Бар ойым кетіп қалу. Ойымды сезгендей-ақ Жанат аға бір кезде столының үстін жинастыра бастады да,

Университет тынысы

өзінің партия жиналысына кететінін айтты. Ағай шығып кете салысымен Оңласынға өзіме берілген тапсырмаларды үйден дайындап келемін дедім де, рұқсатсыз шығып кеттім. Кейін кеткеніме өкіндім.

Міне, практиканың тағы бір күні басталды. Жұмысқа кешігіңкіреп келдім. Есіктен кірмей жатып Жанат ағаға қарадым. Ол кісі Оңласынның дайындаған материалдарын қарап жатқан болу керек, жүзінен әдемі бір жылылықты тез байқалады. Қабағы да ашыңқы. Жымиып отыр. Мен де жымидым. Ағайдың көңілді отырғанын ұнатам. Бірақ әрдайым олай бола бермейді. Кейде материалдар уақтысында әзірленбей қалса, немесе ойындағысындай болып шықпаса үнемі мейірім шуағы төгіліп тұратын үлкен қой көздерінен салқындық сезіліп қалады. Ағай қатты да, жай да айтпайды. Қандай түзетулер керек туралы ескертулер ғана жасайды. Материалдың ағайдың ойлағанындай болған-болмағанын тексеріп отырғанда бет әлпетінің өзгерісінен анық байқауға болады.

Мен ағайға мұқият қарап отырмын. Себебі, ол кісі кеше маған опера театрының жаңа маусымы ашылуына байланысты тапсырма берген еді, қазір соны оқып отыр. Ағайдың жүзінде әдеттегідей жылы жымиыс байқалған кезде өзімпен-өзім масаттанып кеттім. Мақалам анау айтқандай жаман шықпаған болу керек деп ойладым ішімнен. Оқып болған ағай ризашылығын жасыра алмай ертеңгі номерге кететінін айтты. Қуанып отырмын.

Практикам аяқталып келеді. Енді аз күннен соң кетем ғой деп ойлағанда, редакция алқасы көз алдымда көлбеңдеп тұра қалады. Тілші хаттары бөліміндегі Бибіхан апай ше? Ол редакцияның әрбір қызметкерінің туған анасындай болып кеткен. Бәрінің қамқоршысы. Апайға қарап отырып, мүмкін дүниедегі барлық аналар қауымы өзгенің баласын өзінің баласынан бөле айырып қарамайтын болар деген ойға қаламын. Редакциядағылардың барлығы да кішкентай қайғысын да, қуанышын да апаймен бөлісуді әдеттеріне айналдырып жіберген.

Осылай бір айдың қалай өткенін сезбей де қалыппын. Ертең-ертең практикам бітетінін сезінгенде: «Туу, неге тағы екі-үш айға созылмады екен» деп ойладым. Редакция мен үшін ең бір қимас сүйікті мекеніме айналып кеткенін, практикам бітіп, кетер күні бұрынғыдан да терең сезгендеймін. Бәрін-бәрін қимаймын. Апайды да, Жанат ағаны да, Оңласынды да, Сәлиманы да...

Қолымда бір айғы практиканың қорытынды түйінімінездемем. Жанат аға мені редакторға алып кірді. Одан шыққан соң мінездемеге мөр бастыру үшін жауапты секретарь Серік ағаның кабинетіне кірдім. Ағай практика материалдарын түгел қарап шықты да мөр басып жатып: «Келесі жылы тағы бізге кел» деді. Мен үнсіз жымидым. Көңілімде әрі қуаныш, әрі редакция алқасына деген қимас сезім тұрды.

Ұлбосын АЙТӨЛЕНОВА.

БАТЫР ҚАЛА ӘСЕРЛЕРІ

Тойдың болғаннан боладысы қызық деген осы да. Атақты қала Волгоградты, тарихи орын «Мамай-Курганды көреміз деген ой көңілге орныққалы бері біз де маза болмады.

Көкейге күніне қаншама ойлар келіп, қаншама ойлар кетіп жатқанында есеп жоқ. Көзбен көруге асықпыз. Соғыс өртін бастан кешірген карттардан естіп, кітаптардан, газет-журналдардан оқып хабардар болғанымыз болмаса біз әрине көргеніміз жоқ. Қанды шайқас болған жерлер бізге керемет алапат бейнесінде елестейді.

Ақыры асыға күткен күнімізде жетті. Автобус толы студенттер. Тезірек білуге, көругедеген құштарлық бәрінің бойын билеп алған. Бір-біріне үнсіз қараған көзқарастары олардың ішкі әлемін тапырақ ойларын айтпай ұғындырады.

Міне, қала көшесіне де іліктік. Көше бойында қаз-қатар әдемілікпен егілген ағаштардың әлі жас, балауса екендіктері аңғарылады. Сыры да, сыны да мол қала ішінде жүрміз. Сұрапыл соғыс өртін көрген қала бейнесі еріксіз ой салады. Жаныңды езіп өткен уақытқа қарайлатады.

Міне, біз үлкен емен түбінде тұрмыз. Оның бет жүзін, өне бойын оқ іздері әбден-ақ өз дегенімен айғыздаған. Шұрқ-шұрқ тесік. Солай бола тұрса да сансыз көп жараланған алып жауынгер айналасына тәкаппарлықпен көз тастайды.

«Мен батырмын. Жаудың сансыз оғынан қаламды қорғап, кеудемді қалқан еттім. Мен сонда да

СУРЕТТЕРДІ ТҮСІРГЕН В. МАКСИМОВА.

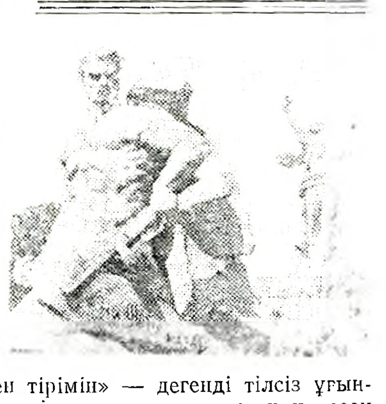

өлгенім жоқ, мен тірімін» — дегенді тілсіз ұғындырады. Қала іргесінде жарқырап жатқан өзен жағасында тұрмыз. Атақты Волга жағасы.

Су бетіндегі майда толқындар өз сырым өзімде дегендей әлдеқайда асығып кетіп жатыр.

Сонау бір күндердің қанды көбік атқан асау өзені қазір тіпті тыншып қалған сияқты.

Біз одан ары жылжыдық. Өшпес от. Алау жалын. Әне, шашын ақ қырау шалған қарт ана ыстық алақанымен аялай бір шоқ гүлін қойып жатыр. Ана жүзіндегі қатпар-қатпар әжім сызаттары оның көпті көрген көне тарих екенін айтпай ұғындырады.

Гүлін қойған ана бері қайтты. Әжім сызаттарының бойын қуалаған көз жас, сағыныш жасы, қайғы жасы.

Енді бір сәттерде біз уақыт тынысымен дем алған, отты жылдардың таңбасын бойына жинаған төрт қабатты үй алдында тұрдық. «Тағдыр тәлкегі маған да жеңіл тиген жоқ» дегендей оның оқ тескен қабырғалары, қираған есік-терезелері айтпай-ақ жеткізгендей. Үй қазір ғана қанды дауылдың арасынан шыққандай екі ініненен дем алып тұр. Қала халқы соғыс салған өрнегін өзгертпеген қалыпта үйді кейінгілердің көруіне, ой түюіне арнап ескерткіш ретінде сақтаған.

Атақты Мамай-Курган қамалына қарай бет алдық. Биік баспалдақтардан көтеріліп келеміз. Биіктеген сайын тағат таппай тұрған — көңіл-күй асқақтатып, жүр-жүрлей түсетін секілді. Қамалдың кіре берісінен басталған тасқа қашап салынған суреттер таусылар емес.

От жалын. Жараланған солдат. Қаһарман жауынгер. Ана. Бала. Бәрі-бәрі сол дәуірдің таңбасын айғақтай түсетін секілді. Кейінгі ұрпақтың әкеліп қойған гүл шоқтары суреттер символын ажарландыра түседі. Алдымызда көл іспеттес мөлдір су жарқырап жатыр. Ортасындағы тасқа жауынгер бейнесі бейнеленген.

Су мөлдірлігі сонша ішіне тасталған күміс тиындар күнмен шағылысады. Соғыстан кейінгі қаланы бүтіндеуге көмек ретінде тиын қалдыру әр адамның өз еркіндегі іс іспеттес.

Міне, жаралы ұлын құндақтаған ана бейнесі. Оның көзінен аққан қанды жасы кішігірім дария. Көз жасына малынып, су ортасында отырған қайғылы бейнеге қарап, денең тітіреп, көз алдыңа еріксіз жас тамшылары оралғанын сезбейсің.

Ұлы Отан соғысының батырларына қойылған құлыпы тастар қаз-қатарорналасқан. Ең бірінші болып қазақтың батыр ұлы Н. Әбдіровқа арналған құлпы тас тұр. Одан ары осындай ескерткіштер жалғаса береді.

Міне, сөнбес жалын алаулап тұрған кең залға ендік. Өшпес от адам алақанында бейнеленген. Асты-үсті, барлық қабырғалары мәрмәрмен жалатылған. Ішкі көрінісі өте көрікті. Қабырғаларында таспен қашап Сталинград шайқасынақатысқан бүкіл жауынгердің есімдері жазылған. Алау жалында қырағы күзетте тұрған солдаттардан Отан алдындағы өз міндеттерін терең түсінетіндігі байқалады. Зал ішін айнала биіктеп келеміз. Музыканың сазды үні дене тітірентеді. Көз алдында көрмесең де көргендей болған, жаумен бетпе-бет арпалысқан ағалар бейнесі еріксіз елестейді.

Біз алға жылжып келеміз.

Құлашын кең сермеген Отан-Ана асқақ кейпі асқар биіктерге көз жетпес шыңдарға, қайсар өрлікке, қайтпас табандылыққа жігерлендіре түсетіндей. Заңғар көкке бой сермеген ескерткіш биіктігі қолына ұстаған алмас қылышымен қоса 83 метр. Көк жүзіне сермелген қаһарман семсерден «бізді ешқандай жау қорқыта алмайды, біз дәуіріміздің ғажайып ерлеріміз» дегенді үнсіз түсінгендей болдық. Сыр сандығы болған ғажайып қаланың қаһармандық шежіресі жүрек түпкіріне шым-шымдап бойлай берді. Тарихи қаладан бұрыңғы Сталинград (қазіргі Волгоград) сонау от жылдардың жалынын, қанды қырғынды дәл осы сәтте бастан кешкен жандардай сезініп, айықпас мол әсермен кері оралдық.

Жанымгүл ТАШКЕНБАЕВА,
журналистка факультетінің IV курс студенті.

Встречи

«Мы проходим по камням
города
В холодном свете реклам...» —

эти срочки поэта С. Соколова медленно всплыли в памяти, когда мы вступили в старую Ригу. Перед нами была история латышского народа, написанная каменными иероглифами, история-трагедия, по горькому определению доцента кафедры латышской литературы А. Стикане. От пятисотлетнего ига орденов немецких рыцарей остались мрачные, длинные, на дватри квартала, здания, которые были своеобразными казармами рыцарей. Трудная судьба Латвии читается на сооружениях готики, огромных, устремленных в небо и закрывающих его. Улочки старой Риги сдавлены этими творениями рук человеческих. Возникают улочки неожиданно, извиваются, закручиваются, исчезают и вновь появляются.

С нами был гид — товарищ Пундыньш, очень темпераментный, увлеченный исследованиями памятников истории человек. Таких людей называют одержимыми. Забывая об экскурсантах, он бегом мчал к противоположному углу улицы и восклицал: «А теперь посмотрите на это здание отсюда!» — хватал первый попавшийся под руку прутик и рисовал прямо на земле, всегда влажной от близости моря и частых дождей, карту Риги, схемы городов, крепостей, жилых домов. И звучал увлекательный рассказ обо всем, начиная от остатков крепостной стены из красного камня с бойницами и бастионами, и кончая соборами Иакова, Петра, Домским собором. Как объяснил Пундыньш, улочки старой Риги в прошлом были дворикам вокруг домов, лепившихся впритык друг к другу, и лишь развитие техники превратило их в каменные мостовые, с узенькими, вдоль самой стены, тротуарчиками.

Перед нами последовательно проходила история Риги от XII века до сегодняшних площадей, памятников.

Но Ригу и рижан нельзя отрывать друг от друга. Общее у них — сложная, изломанная немецкими рыцарями история. Она оставила отпечаток на лицах латышей, в их глазах, на их манере держатся; они сдержанно, строго говорят, спокойно, предельно кратко, с полным выражением мысли. История — в отношении латышей к

В ЧЕСТЬ XI ВСЕМИРНОГО

Комсомольцы и молодежь Казахского ордена Трудового Красного Знамени государственного университета им. С. М. Кирова развернули широкую подготовку к XI Всемирному фестивалю молодежи и студентов в Гаване. По инициативе 102-й группы философско-экономического факультета (комсорг Е. Джангильдин, куратор — ст. преподаватель Р. Алшанов) проводятся субботники на строительных объектах КазГУграда. (Сами инициаторы почина провели уже 6 трудовых десантов на стройку и заработали 241 рубль). А всего в субботниках уже приняли участие 5625 человек. Все заработанные средства будут перечислены в фонд фестиваля на приобретение оборудования для оснащения учебных лабораторий и классов одной из кубинских школ.

XI Всемирному посвящены и выпущенные на факультетах стенгазеты и стенды, рассказывающие о жизни, учебе и труде молодежи и студентов разных стран, о столице фестиваля — солнечной Гаване.

Соб. инф.

Правовые знания — студенчеству

В условиях строительства коммунистического общества одним из насущных вопросов дня является воспитание и формирование человека высокой идейной убежденности. «Для всех сфер жизни и развития нашего общества, — говорил Генеральный секретарь ЦК КПСС тов. Л. И. Брежнев в своем докладе на торжественном заседании, посвященном 60-летию Великого Октября, — все большую роль будет играть уровень сознательности, культуры, гражданской ответственности советских людей». Наша партия рассматривает воспитание в человеке устремленности к высоким общественным целям, идейной убежденности, подлинно творческого отношения к труду, одной из первоочередных задач. В этом плане большое внимание уделяется подрастающему поколению, молодежи. Общеизвестно, что воспитание современного молодого человека является процессом сложным, многоплановым. Он немыслим сейчас наряду с другими звеньями и без соответствующей правовой подготовки. Именно об этом шел конкретный, заинтересованный разговор на XVII съезде ВЛКСМ на секции «Воспитание молодежи в духе коммунистической морали и нравственности».

Большую роль в воспитании молодого поколения в соответствии с поставленными новыми задачами выполняет высшая школа. В ряде университетов и институтов страны уже давно ведется целенаправленная работа по пропаганде правовых знаний, призванных формировать социалистическое правосознание у юношей и девушек, предупреждать правонарушения. В Казахском государственном университете эта деятельность осуществляется Советом по пропаганде правовых знаний и Советом по предупреждению правонарушений. В частности, на нашем историческом факультете изучение основ советского законодательства и права начато еще в 1974 году. С тех пор студенты слушают лекции ведущих профессоров и преподавателей юридического факультета по различным аспектам правовой науки, принимают участие в диспутах. Помимо лектория на факультете существует и другая форма правовой подготовки студентов: встречи с работниками учреждений юстиции и административных органов. Надолго запомнились беседы, проведенные прокурором города Алма-Аты П. Е. Дьячковым, заместителем начальника следственного отдела прокуратуры республики П. С. Гапичем, председателем народного суда Советского района города О. Орловой и другими.

В настоящее время деканат и общественные организации исторического факультета уделяют первостепенное значение изучению материалов новой Конституции СССР. Наряду с лекциями по различным аспектам этого Основного Закона нашей жизни студенты тщательно анализируют его положения на занятиях по политико-воспитательной работе. Показателем растущего внимания к вопросам правового воспитания является введение с текущего учебного года в стенную газету «Историк» специальной рубрики «Студенту — о праве». Далее учебным планом предусмотрено в качестве обязательного курса изучение предмета «Основы советского государства и права». Введение этой дисциплины вполне понятно, если учесть, что задача ее преподавания в средних общеобразовательных школах возложена на историков. Значительное внимание деканат и партбюро обращают на деятельность Совета по предупреждению правонарушений факультета, призванного вести профилактическую работу, рассматривать на своих заседаниях каждый факт правонарушений и несоблюдений Устава высшей школы. Результаты такой постановки правового воспитания налицо. Так, если в прошлом учебном году имели место неоднократные факты правонарушений среди студентов, то с начала текущего учебного года только одним студентом допущено нарушение правопорядка в общественном месте.

Особое внимание руководство факультета обращает на воспитательную работу в общежитии студентов, где теперь установлено регулярное дежурство преподавателей.

Конечно, еще немало вопросов предстоит решить факультету в указанном участке деятельности. Например, сейчас ставится вопрос о введении спецкурса «Методика правового воспитания», создании кабинета права, использовании полученных знаний в шефской работе над школами и т. д. Но то, что уже делается на историческом факультете по линии правовоспитательных мероприятий, способствует выполнению тех ответственных задач, которые поставлены нашим государством перед высшей школой.

К. Т. ЖУМАГУЛОВ,

председатель Совета по предупреждению правонарушений исторического факультета, старший преподаватель.

КОММУНИСТ БЕДЕЛІ

Партия жиналысы бұл ретте ұзаққа созылды. Ұсыныстар айтылып факультет үшін маңызды мәселелер талқыланып жатты. Әсіресе, халықтық бақылау тобының председателі етіп кімді сайлаймыз деген сұрақ төңірегінде коммунистер ойлануға мәжбүр болды. Сонансоң бәрі бірдей СССР тарихы кафедрасының доценті, коммунист Көшекбаев Науметке осы жауапты жұмысты міндеттеуге келісті. Бұған мұндай жауапты тапсырманың жүктелуі жайдан-жай емес еді. Жолдастары оның өз ісіне жауапкершілікпен қарайтынын біледі. Сондықтан да бір-бірінің пікірін қуаттап, осындай қортындыға келген. Сөйтіп Науметке коммунист ретінде тағы да бір қоғамдық тапсырма берілді.

Наумет есін біліп азамат атанғалы бері өзіне жүктелген жұмысты жан-тәнімен орындауға әдеттенген еді. Мұны ол азаматтық борышым деп түсінетін. Сондықтан басқа қаншама тығыз жұмыстары бола тұра жолдастарының мына ұсынсын қабыл алды. Тағы да тынымсыз тіршілік күтіп тұр. Ол бұған өкінбейді, керісінше куанатын сияқты. Өйткені осыны жаны сүйеді.

Әлі есінде, сонау ел басына күн туып халық қолына қару алып, Отанды қорғауға аттанғанда сол көптің ішінде, бұл да болды. Жасы жиырманың үстіне енді ғана шыққан кіші лейтенант алғашқылардың бірі болып Брест қамалына жақын жердегі шекарада жауға қарсы ұмтылды. Соғыс басталған түннен — Берлин рейхстағына, жеңіс туы тігілген күнге дейін қолындағы қаруын тастамай, нық ұстап Отаны үшін, халық үшін өлім оғының астында жүрді.

Соғыс кезінде 18 рет награтталған ол еліне жеңіспен оралды.

Сонан соң бейбіт өмірге қалай араласқаны да есінде қалыпты. Ұстаздық жолға түсті, ғылыммен шұғылданды. Алғашқыда қиналып та жүрді. Әскери тәртіпке үйренген бұл кейбір адамдармен тіл табыса алмаған кездері де болды. Бірақ бұған да тез көндікті. Қызығы мен қиындығы мол өмірдің құшағына біртіндеп еніп, араласып та кетті. Әсіресе, өзіне тапсырылған қоғамдық жұмыстарды жан-тәнімен орындайтын бұл көп ұзамай ұстаз ретінде, коммунист ретінде де коллектив арасында беделге ие болды.

Наумет Көшекбаев қоғамдық жұмыспен шұғылдана жүріп, ғылыми еңбектер жазды. Оның «Оқыту теориясы» атты ғылыми-методелогиялық еңбегі өткен жылы жеке кітап болып басылып шықты.

«Қоғамдық жұмыспен айналысқанды жаным сүйеді—дейді ол. — Тек өзім ғана емес студенттерді де осы жұмысқа көбірек тартып жүрмін. Өмір талабына сонда ғана ілесе аламыз».

...Партия жиналысы аяқталып өзгелер тарап кеткен кезде Наумет кафедра кабинетінде жалғыз өзі кідіріп қалды. Азғана уақыт ойланып тұрды да ертең не істеуі керек екенін кішкене блокнотына жазып қойды. «Әрбір минут санаулы, бәріне үлгерер ме екенмін»—деді өзіне—өзі. Сонан соң «үлгересің, үлгеруге тиістісің, бұл коммунистік тапсырма» деп іштей қайталады. ...Ол үйіне бүгін де кеш оралды.

Шойбек ОРЫНБАЕВ.

УНИВЕРСИТЕТ ТЫНЫСЫ

ҚҰРЫШ ҚОЛДАР ҚҰДІРЕТІ

Соңғы жылдары Нарынқол ауданының келбеті керемет өзгерді. Бұрынғы ескі құрылыстардың орнына жаңа жобалар бойынша салынған үйлер, Мәдениет сарайлары, ірі шаруашылық комплекстері бой көтеріп, сап түзеген.

Міне, осындай сан алуан құрылыстарда «Журналист-77» студенттік құрылыс отряды «Ұлы Октябрдің 60 жылдығына-60 екпінді күн» деген девизбен, үшінші еңбек семестрін бастаған болатын. Құрылыс отрядының объектісі ауданның іргелі шаруашылықтарының бірі «Коммунизм» совхозы. Мұнда отряд екі құрылыс учаскісіне бөлініп жұмыс жасады. Оның бірі—құрылысшылар бригадасы да, екіншісі — сылақшылар бригадасы. Студенттік құрылыс отрядының үшінші енбек семестрі туралы отряд командирі С. Матаев былай дейді:

— Біз қашан да құрылысшы деген құрметті атаққа лайық жұмыс істеуге тырыстық. Құрылысшылар — нағыз өнегелі жандар деп білемін. Осы совхозда құрылыс жұмысын бастағанда, әрбір студент арасында өзара социалистік жарыс ұйымдастырдық. Бұл өте жақсы нәтиже берді. Еңбек өнімділігі артты. Бүкіл еңбек семестрі кезінде үш қашар, бес тұрғын үй, салып, жиырма тұрғын үйді күрделі жөндеуден өткіздік. Өзімізге жүктелген жұмыс программасын 154 процентке орындап, 308 мың сомның күрделі қаржысын игердік.

Құрыш қолды құрылысшы студенттер жаз айларында кажырлы енбек етті, әрбір еңбек адамы ретінде өздеріне тапсырылған жұмысты сапалы да, дер кезінде орындап отырды. Мәселен, мұның айғағы ретінде Е. Власова басшылық ететін сылақшылар бригадасы өнегелі еңбектерімен көзге түсіп, заттай сыйлықтар алды. Ал, бригадир Е. Власова облыстық комсомол комитетінің Құрмет грамотасымен наградталды.

Отрядтың осындай қомақты табыстарға жетуде, қол ұшын берген совхоз дирекциясының, партия, кәсіподақ ұйымдары өздерінің жауапкершілігін жақсы түсініп, құрылыстың тоқтаусыз жүруі үшін қолда бар мүмкіндіктерін толық пайдаланғанын атап өткен жөн. Олар өздерінің күнделікті қызметінде жұмыс барысына жіті көңіл бөліп, істі ширақ, әрі ұтымды ұйымдастырып отырды.

Сонымен қатар, олар жергілікті еңбеккерлерге жеті рет концерт көрсетіп, он екі кездесу өткізді. Совхоз еңбекшілері студенттердің өнеріне дән ризашылығын білдірді.

А. АЙТАМАНОВ.

Журналистика факультетінің 4 курс студенті.

Сабақтан оралып келеміз. Алматыға алғашқы ақша қар жауып, ұшқындап түсіп жатты. Бейне бір ақ көбелектер қаптап кеткен сияқты. Осы көрініс әсері ме, келе жатып кеудеңді қуаныш сезімі билейді.

Дәл қазір оның есіне мектеп бітірген кеші оралды. Неткен алаңсыз, бейкүнә күндер еді. Алаулаған жүректер, албырт көңілдер.

— Ауылда қаламыз—деді Сара. «Қаламыз!» — деді бәрі де.

Иә, сөйтіп Жеделхан колхоздың жөндеу шеберханасына токарь болып орналасты. Алғашқы күн, алғашқы қиындық. Станокқа қолының икемі де келмейді. Шалғынбаев Төкен ағай жұмысты қалай істейтіні туралы өзінің 25 жылдық еңбек стажының тәжірибелерін үнемі айтып жүретін. Алғашқы кезде Жеделханға тек болт, гайка, труба кесуді ғана тапсыратын. Оны қинайтыны — кесіктерді қайыру еді. Күші жетпейтін, әлі келмеген соң қиналатын. Қиналатын да қайта тырмысатын. Өзін-өзі қайрайтын. Жаңа ғана әлі жетпеген патрондар бұралып жүре беретін. Қиналатын күндері бірте-бірте артта қала бастады. Төрт—бес ай өтпей жатып ол үш стонокты қатар меңгерді.

Жас қыздың табысы коллективті қуантты. Ол 1972 жылдың көктемінде Ленин партиясының қатарына кандидат болып қабылданды. Сол жылы облыстық советке депутат болып сайланды. Ана жүрегі қуаныштан жарылуға шақ тұрды. «Қарғамды көзден сақта!» — деді іштей күбірлеп. Кейіннен оқуға аттанғанда да осы тілегімен қызын шығарып салған еді.

ҚУАНЫШТАР ЖАЛҒАСАДЫ

Талапты қыздың жолы болды. Өйткені ана тілегі қашанда жақсылыққа бастайды ғой.

Алғашқыда қызының токарь болуына қарсы болып еді. «Тек әрі, кілең жігіттердің арасында жұмыс істеймін дегені несі. Оқы, өз құрбыларың Сара мен Бағила кеңседен орын тауып істеп жүр ғой. Сен де сөйт. «Осы сөздерді айтқанына енді өкінді. «Ақылы бар, қарғамның!» — дейді енді масайрап.

1973 жылы Жеделхан кеудесіне «социалистік жарыстың жеңімпазы» значогі қадалды. Еңбек зейнеті оны осындай қуанышқа бөледі. 1974 жылы Қазақстан Ленин комсомолының XIII съезіне делегат болып сайланды.

— Жедеш, сенің бойың тұнған бір табандылық. Бізді айтсайшы, ыстық болса көлеңке іздеп, суық болса күншуақ іздеп жүріп, бәрінен құр алақан болып, енді от басында қалып қойдық. Жарайсың, тыңға жол салған өзің болдың! — деп кластас қыздары қуана арқасынан қақты. Бір досы келіп «Жалын» баспасынан шыққан Қ. Игенбаевтың «Еңбектің берері мол» деген кітапшасын ұстатты. Онда: «Жеделхан Бөлекбаева 1972 жылдан бері КПСС мүшесі. Аулымыздан тұңғыш шыққан токарь қызымыз. Ал қазір Жеделханның жолын қуған қыздар көптеп саналады. Жеделхандар көбейіп келеді» —деп жазылған.

Бірақ, Жеделханның жасынан жадына ұялаған ақ қанат арманы анда-санда атой салып, жүректі бұлқынта бой көтеріп қоятын. Сол бір арман құсын биікке ұшырып, талаптың сайысында сынағысы келді. Жазуды жанындай жақсы көретін. Техниканы ұршықша үйірген саусақтары ақ қағаз бетінде де шеберлікпен жорғалайтын. Журналист болсам деген аялы сезім оны осылайша университет табалдырығынан аттатты.

1975 жылы ол ҚазГУ-дың журналистика факультетіне қабылданды. Мұнда да оны қоғамдық жұмыстар күтіп тұрды. Студсоветтің, ОКД-ның белсенді мүшесі болды. Қазір группасында партия тобын басқарады.

Біздің әңгімеміз енді бүгінгі студенттік шақ жайына ауысты. Студенттің уақыты қашан да тапшы ғой. Құрбысы Әлиямен енді кітапханаға бару керектігі жайында қызу ақылдасып бара жатты. Осы бір қарапайым ғана қара торы қыздың енді басталған өмір жолы әлі де талай қуаныштарға толы болары сөзсіз. Иә, қуаныштар жалғаса береді.

А. СМАҒҰЛОВА,
Д. МАМЫРБАЕВА.

на латвийской земле

представителям других народов — уважительном, внимательном.

Сегодняшняя Латвия — это новая Рига и студенты. По приглашению СНО латышского языка и литературы в Ригу приехали студенты университетов Москвы, Ленинграда, Алма-Аты, Киева. Конференция на тему: «Актуальные вопросы современного родного языка и литературы» оказалась насыщенной, интересной. Докладчики бомбардировались бесчисленными записками-вопросами, всем хотелось узнать больше о литературе своих соседей по Союзу.

Особенно нам понравилось сообщение студента ЛГУ В. Жадаева («Процесс терминообразования в научно-фантастической литературе нашего времени») и киевлянки Н. Молотаевой («Образы Горького на страницах фронтовой печати»). Доклады были преподнесены на высоком научном уровне, с привлечением как новейших исследований в области литературы, так и архивных материалов.

Конференция закончилась. Мы стали экскурсантами. Запомнились зажигательные, наполненные интересной информацией комментарии знатоков своего предмета: тов Пуссара из музея латвийской литературы и искусства, тов. Апиниса из музея истории латышского книгоиздательства, где хранятся самые редкие и ценные книги. И там, где история Латвии, Литвы, Эстонии, других республик Союза переплетались, напряжение слушателей достигало предела: стык историй, разве это не волнует каждого из нас?

«Чертова ночь» (или «Играл я, плясал...») Яниса Райниса, поставленная в новом здании латышского драмтеатра, потрясла нас. Это чудесное произведение, построенное на фольклоре.

— Искусство — сила, — убеждает Райнис, — оно побеждает даже смерть, но всего сильнее на свете любовь человеческая. И кого не взволнуют, чью душу не перевернут слова Тота, главного героя пьесы:

«Можно обрести, давая,
Можно обрести, беря,
То, что приобрел, давая,
Никогда отнять нельзя».

Эти слова можно поставить эпиграфом ко всем четырем, таким коротким дням нашего пребывания в Риге. Латыши Айна Кокина, Андрис Вилкс, Оярс Спаритне, литовец Тимофей Семенов, ленинградец Володя Жадаев, Наташа Молотаева из Киева, Лариса Ильина из Узбекистана — все мы делились теплотой, добротой, знаниями о своей литературе, своем языке, своем народе. Можно обрести, давая... Отдавая тепло своих сердец, мы обрели хороших друзей.

Нас объединила новая и старая Рига, конференция и прощальный вечер, где студенты познакомили друзей со своими народными песнями, танцами, традициями. Выступали все, и все говорили одно: «Спасибо вам, наши рижские друзья! Мы будем рассказывать об этих днях своим товарищам».

Муса БИСЕНКУЛОВ,
студент IV курса филфака.

КАК СДАВАТЬ ЭКЗАМЕНЫ?

ЮМОР НАШИХ ДРУЗЕЙ

Имя человека, придумавшего экзаменационную сессию, осталось неизвестным. Видимо он сознавал, что это имя вряд ли будут с благоговением твердить многие поколения студентов. Он просто сделал свое дело, придумал экзамены и канул в Лету. С тех пор прошли века, но студенты по прежнему два раза в год расхлебывают заваренную этим человеком кашу.

Я не собираюсь, однако, критиковать систему экзаменов как таковую, тем более, что лично мне их больше сдавать не придется. В свое время я прошел через добрый десяток экзаменационных сессий и теперь просто хочу поделиться кое-какими наблюдениями. Рассмотрим некоторые «возможные» ситуатции.

Едва ли не самое важное — тщательно изучить вкусы преподавателя. Допустим, известно, что он обожает развернутые ответы, а вы имеете довольно смутное представление о вопросе в билете «Нашествие варваров на Римскую империю». В этом случае нужно начинать издалека, ощипать перья с гусей, которые Рим спасли, упрекнуть за непоследовательность Брута и Кассия, обругать Нерона и похвалить Тацита. Неплохо ввернуть какую-либо знаменитую фразу вроде «Пришел, увидел, победил» и коротко рассказать содержание романа «Спартак». Ошеломленный вашей эрудицией, преподаватель забудет о нашествии варваров и отпустит вас с миром.

Но наиболее опасны преподаватели, любящие ясные, краткие ответы по существу. Они требуют точных знаний и абсолютно не выносят болтовни. Особенно мы страдали от одного доцента, самого свирепого экзаменатора, которого я встречал в своей студенческой жизни. Он задавал вопрос: «Когда фараон Рамзес заключил договор с хеттами?»,—и с гранитным упрямством стоял на своем. Как только мы не изворачивались! Мы соловьями пели про пирамиды, разоблачали обманщиков-жрецов, декламировали про Озириса и Изиду, а когда выдыхались, доцент хладнокровно спрашивал: «Так когда, значит, фараон Рамзес заключил договор с хеттами?»

Если преподаватель веселый и жизнерадостный человек, то отвечать нужно бодро, с юмором. Иной раз удачная шутка может помочь вам выкарабкаться из самого непроходимого болота. Мне рассказывали об одном студенте, который на вопрос профессора: «Что вы знаете о строении земной коры?» без колебаний ответил: «Вряд ли я смогу что-либо добавить к вашей монографии на эту тему, Андрей Иванович».

Как видите, есть немало приемов, упрощающих сдачу экзаменов, если вы не успели к ним как следует подготовиться. Есть, правда, еще один прием, но он слишком смел и парадоксален, чтобы я мог его рекомендовать для широкого использования. Вы в течение всего года вгрызаетесь в науку и насквозь пропитываетесь знаниями. В этом методе безусловно что-то есть, хотя лично мне никогда не удавалось им воспользоваться.

В. САНИН,
«Воронежский университет».

ОСТАНОВИСЬ, МГНОВЕНЬЕ, ТЫ ПРЕКРАСНО!

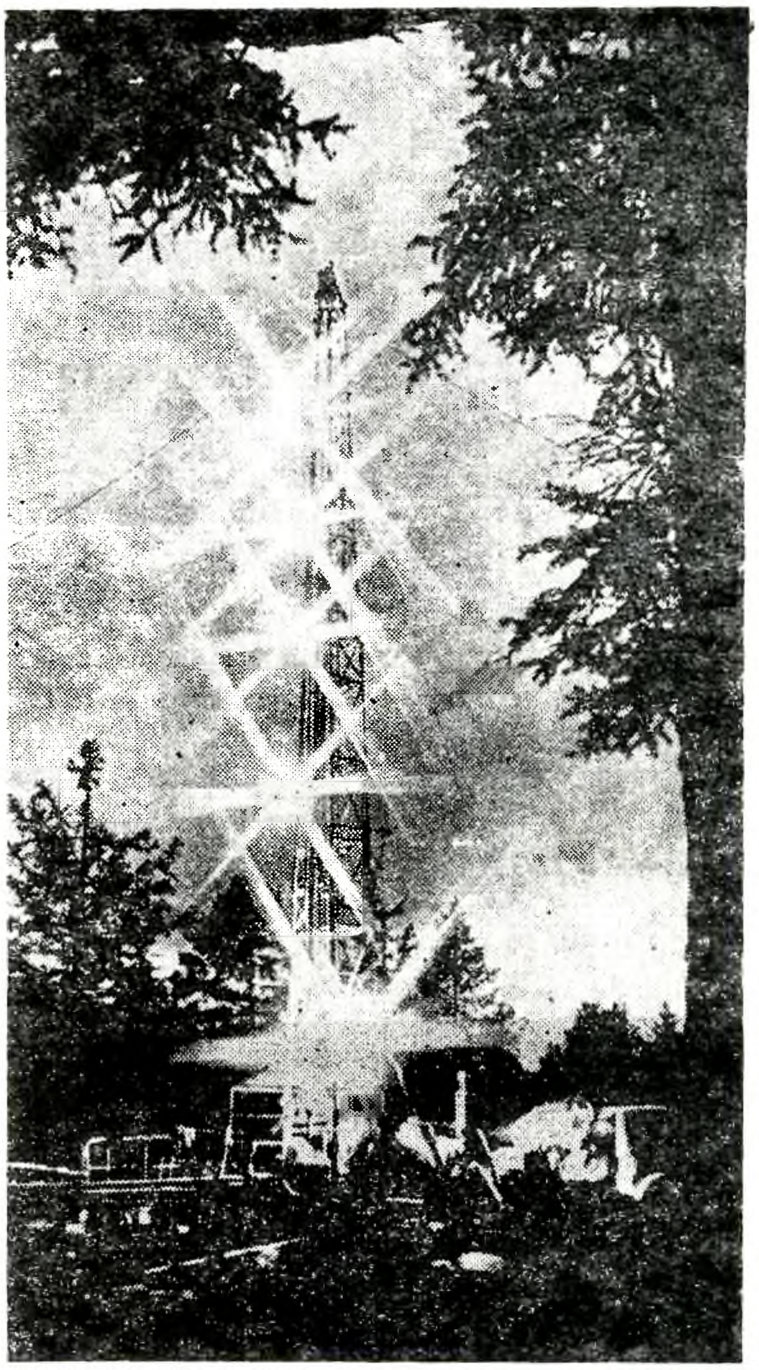

На снимках: Огни буровой. Бурильщик Эдуард Чепелов.

В центре Владимир Бугаев на Командорских островах.

Владимир Бугаев проходил практику в «Камчатской правде». В конце июля его послали в командировку в «камчатскую Швейцарию» — Эссо, где он сделал снимки, получившие первую премию в конкурсе «Фото-77» газеты «Социалистическая индустрия».

Удачные вещи всегда имеют полную трудностей историю, которая приводит к закономерному успеху, если настойчивость позволяет преодолеть эти трудности, а профессиональное мастерство — в нужную минуту полностью использовать благоприятно сложившиеся с твоей или без твоей помощи обстоятельства.

Капризам погоды фотожурналист противопоставил терпение, инертности людей, считавших затею нецелесообразной (каждый второй камчадал мнит себя асом в фотографии), — убежденность в правоте.

И наступила ясная ночь. Люди исполнились энтузиазма. Дизельэлектростанция работала на полную мощность, чтобы огни буровой ярко светились; сама буровая — на самую малую, чтобы огни не дрожали.

Журналист был на месте. Комары — тоже. Через каждые пять минут первый подбегал к костру, обливался раствором «ДЭТА», и съемка продолжалась.

Эдуард Чепелов готовился принять смену. Он видел нацеленный фотообъектив. «Пожалуйста! — смеясь, бурильщик привычным движением застегнул ремешок шлема. Таким он и получился на снимке: открытый, красивый, сильный. Какими мы представляем разведчиков недр. Какие они есть на самом деле.

Прекрасные мгновения большой жизни, запечатленные на фотографиях, — это открытие мира нашего современника, это творческая работа, в которой поиск, трудности сомнения, вдохновение — все рядом.

Корней ДИК.

УНИВЕРСИАДУ ПРИНИМАЕТ ТЮМЕНЬ

В БОЙ ПОВЕДУТ ЧЕМПИОНЫ.

Да, соревнования 14-й Универсиады Сибири, Урала, Дальнего Востока, Средней Азии и Казахстана нынче пройдут в столице нефтяников Сибири — городе Тюмени.

Друзья-соперники, как всегда, — сильнейшие спортсмены. С одними из них уже приходилось встречаться на прошлых Универсиадах, другие, пополнившие команды в минувшем году, пока загадка. Есть новички и в нашей сборной. Удастся ли им достойно заменить бывших покажут соревнования.

А они обещают быть напряженными и трудными: какой из команд не хочется завоевать главный приз Универсиады в год 60-летия Ленинского комсомола! Сборная КазГУ будет представлена мужскими и женскими командами по волейболу и баскетболу, мужской командой по спортивной гимнастике, боксерами. Особые надежды мы связываем с выступлениями команды по боксу, в которую входят чемпион Казахстана мастер спорта В. Ложкин, кандидат в мастера спорта Б. Хабибулин; ждем победы и от прошлогоднего абсолютного чемпиона Универсиады по спортивной гимнастике Д. Ахмедова.

С особым интересом для зрителей пройдет турнир баскетболисток. За команду нашего университета выступят чемпионка Олимпийских игр заслуженный мастер спорта СССР Н. Шуваева-Ольхова и мастера спорта П. Пшесмыцкая и Н. Подковырова.

Ждем нашу команду с Универсиады с победой!

Н. ВЕЛИЧЕВА, Н. КУДАШОВ,
преподаватели спорткафедры КазГУ.

СТУДЕНЧЕСКАЯ ВЕСНА—78

В университете начался традиционный смотр-конкурс художественной самодеятельности, который проводится студенческим клубом совместно с профкомом и комитетом комсомола КазГУ. Его девиз— «Ленинскому комсомолу—60 лет».

Смотр покажет, насколько высок уровень культуры студенческой молодежи, будет способствовать активизации художественного творчества и организации новых самодеятельных коллективов на факультетах.

Участники смотра—все факультеты университета. Самодеятельные артисты могут выступать в любых жанрах. Художественная самодеятельность факультетов будет представлена хоровыми коллективами, вокально - инструментальными ансамблями, солистами, чтецами, драматическими коллективами, оркестрами, агитбригадами.

Смотр проводится в три тура: в январе-феврале — прослушивание и отбор программы на факультетах. Второй тур—общеуниверситетский смотр. Он будет проходить с 1-го по 10-е марта в актовом зале физического факультета. Лучшим самодеятельным коллективам предстоит защищать честь университета в третьем туре на городском смотре «Студенческая весна-78», который состоится в апреле 1978 года.

Как известно, в прошедшем году первое место среди коллективов художественной самодеятельности КазГУ заняли студенты юридического факультета. И в новом, 1978 году они полны творческих сил, чтобы удержать это почетное место. Сейчас на факультетах в свободное от учебы время идет прослушивание. Участники самодеятельности оттачивают свое исполнительское мастерство. Ну, а кто окажется талантливее — покажет смотр.

Остается добавить, что при подведении итогов учитывается не только идейная направленность и уровень исполнительского мастерства, но и массовость, разнообразие форм и жанров, наличие в программе авторских номеров.

Сообщаем, что состав комиссии — строг и солиден: представители партийного и комсомольского комитетов, ректората, профкома и месткома, редакции газеты «Қазақский университет» и студенческого клуба университета.

Оргкомитет смотра.

Зам. редактора Т. ИМАНБЕКОВ.

Адрес редакции: 480091, г. Алма-Ата, Кирова 136, ком. 111, тел. 69-66-87. Отпечатано в типолаборатории КазГУ. зак. 53 УГ14021